

แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของ
นักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยว วัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม*
GUIDELINES FOR SPIRITUAL TOURISM MANAGEMENT AFFECTING
DECISIONS OF TOURIST FOR TRAVELING WAT RAI KHING
NAKHON PATHOM PROVINCE

พระครูปลัดประวิทย์ วรรณโม

Phrakhrupalad Prawit Warathummo

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Buddhapanya Sri Thawarawadee Buddhist College, Thailand

E-mail: joybenyapajoy@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม 2) ศึกษาการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม 3) วิเคราะห์แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 923,200 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 400 คน คำนวนจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.07$) ด้านกิจกรรม ($\bar{X} = 3.79$) ด้านสิ่งดึงดูดใจ ($\bar{X} = 3.65$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.59$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ 2) การตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีความประทับใจในการท่องเที่ยววัดไร่ขิงและจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมาคือ การท่องเที่ยววัดไร่ขิงช่วยให้เกิดความสบายใจตอบสนองความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ ($\bar{X} = 3.60$) 3) แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ด้านสิ่งดึงดูดใจ (P - Value = 0.03) ส่งผลต่อ

* Received 22 March 2020; Revised 21 June 2020; Accepted 23 June 2020

การตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (P - Value = 0.50) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (P - Value = 0.71) ด้านกิจกรรม (P - Value = 0.69) ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม หรือไม่มีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยว

คำสำคัญ: การจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธา, การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว, วัดไร่ขิง

Abstract

The purposes of this article were; 1) to study the guidelines for spiritual tourism management of Wat Rai Khing, Nakhon Pathom Province, 2) to study the decision making of tourist for traveling Wat Rai Khing, Nakhon Pathom Province, 3) to study the guidelines for spiritual tourism management affecting decisions of tourist for traveling Wat Rai Khing, Nakhon Pathom Province. Population used in this research were 923,200 persons. Samples used in this research were 400 persons as sample size determination by Taro Yamane's calculation. (Yamane, 1973) Questionnaires forms were used as research tools, while statistics used were percentage, mean, standard deviation and multiple regression. The results revealed that; 1) the guidelines for spiritual tourism management of Wat Rai Khing, Nakhon Pathom Province were overall in high level of opinion ($\bar{X} = 3.78$) For consideration in each aspect, it was found that in aspect of access to tourist attraction ($\bar{X} = 4.07$), activities ($\bar{X} = 3.79$), attractions ($\bar{X} = 3.65$) and facilities ($\bar{X} = 3.59$) were in high level of opinion, respectively. 2) The decision making of tourist for traveling Wat Rai Khing, Nakhon Pathom Province was overall in high level ($\bar{X} = 3.54$). The highest mean was in aspect of having good impression for traveling Wat Rai Khing and will revisit ($\bar{X} = 3.65$), while the next was traveling of Wat Rai Khing made visitors be happy and responded them with belief in sacred things ($\bar{X} = 3.60$). 3) the guidelines for spiritual tourism management affecting decisions for traveling Wat Rai Khing, Nakhon Pathom Province found that in aspect of attractive things (p-value = 0.03) and affecting decisions for traveling Wat Rai Khing, whereas in aspect of access to the tourist attraction (p-value = 0.50) facilities (p-value = 0.71) and in aspect of activities (p-value = 0.69) did not effect to decisions for traveling Wat Rai Khing, Nakhon Pathom Province.

Keywords: Spiritual Tourism Management, Decisions of Tourist, Wat Rai Khing

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นยุทธศาสตร์แห่งชาติหนึ่งของการกระตุ้นเศรษฐกิจและรายได้ของประเทศ การท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยทำรายได้ถึง 947,284 ล้านบาท สอดคล้องกับข้อมูล Euromonitor ที่บ่งบอกว่ากรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของประเทศไทย คือเมืองที่เป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวเดินทางมากที่สุดในโลก คิดเป็น 23.7 ล้านคน สถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยม ได้แก่ วัดพระแก้ว พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เป็นต้น (วีระศักดิ์ โควสุรัตน์, 2562) การท่องเที่ยวที่ปรากฏในประเทศไทยโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับศาสนาหรือพระพุทธศาสนา ซึ่งทำให้เกิดการหมุนเวียน การสะพัดของเงิน รายได้ หรือการกระจายตัวของการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ในส่วนของการจัดการท่องเที่ยว การรณรงค์เพื่อการท่องเที่ยวทำให้เกิดการขับเคลื่อนต่อการท่องเที่ยวทั้งในเชิงสังคมและเชิงบวกต่อสังคมในภาพรวม

จากแนวทางการจัดการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน วัดได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการท่องเที่ยว โดยวัดจะอยู่ได้ตลอดไป ต้องอาศัยแรงศรัทธาจากนักท่องเที่ยวที่บริจาคปัจจัยทำนุบำรุงพระศาสนา พระสงฆ์ก็มีหน้าที่ดูแลรักษาวัด ส่วนนักท่องเที่ยวนั้นต้องเห็นความสำคัญสำหรับหรือการท่องเที่ยวประเภทวัด เพราะวัดนั้นเป็นแหล่งรวมอารยสถาปัตยกรรมและของมีมูลค่าอย่างอื่น ๆ ช่วยกันอนุรักษ์และหวงแหนร่วมกัน วัดมีคุณค่าในฐานะเป็นหลักโบราณสถาน โบราณประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นวัตถุโบราณที่มาพร้อมกับประวัติศาสตร์ สังคม ชุมชน และประวัติศาสตร์เช่น แหล่งโบราณสถาน โบราณวัตถุที่อยู่ในวัด หน่วยงานที่ดูแลร่วมกับวัด และร่วมกับหน่วยงานการท่องเที่ยวได้เข้าไปจัดการส่งเสริมหรือกระตุ้น ซึ่งมีอยู่ในทุกพื้นที่สำคัญ (พระมหาสุริยา มะสันเทียะ , 2558) โดยวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีต อิทธิพลของพุทธศาสนาเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีชีวิตของชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแหล่งที่รวบรวมงานศิลปวิทยาการและความรู้มากมายหลายสาขา ตลอดจนเป็นแหล่งรวมของศิลปกรรมที่มีค่า เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ และจิตรกรรมฝาผนัง ซึ่งงานศิลปกรรมต่าง ๆ เหล่านี้นับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าและเป็นเสมือนเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย ปัจจุบันวัดมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมคือ การเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทศาสนสถานที่สำคัญ เพราะภายในวัดประกอบไปด้วยศิลปวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นอารยธรรมและความเจริญของชาติอันเป็นแหล่งรวม ที่สามารถศึกษาย้อนกลับได้ในด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม ศิลปกรรม สถาปัตยกรรมรวมทั้งการเชื่อมโยงความเป็นมาของวัฒนธรรมกับชุมชน และการตั้งถิ่นฐานของชุมชน นอกจากนี้วัดยังเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สวยงาม สงบ สันโดษตามหลักพระพุทธศาสนา (รสิมา อังกูร, 2554)

จังหวัดนครปฐม มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้กรุงเทพฯ เดินทางง่ายสะดวกสบาย หลายแห่งตัวเมืองและอำเภอสามพราน อำเภอนครชัยศรี อำเภอบางเลน อำเภอกำแพงแสน สำหรับอำเภอ

สามพรานแหล่งท่องเที่ยวเป็นตลาดที่ยังเหลือสภาพตลาดเก่าในอดีตสมัยรัชกาลที่ 6 ให้เห็น ลักษณะตัวอาคารเป็นอาคารไม้เก่าที่อยู่ติดริมแม่น้ำท่าจีน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับการจับจ่ายซื้อของฝาก สินค้าท้องถิ่น อาหาร เครื่องดื่ม การท่องเที่ยวทางน้ำ บรรยากาศโดยรอบร่มรื่น มีวัดไร่ขิง เป็นวัดที่มีชื่อเสียงแห่งนครปฐม มีพระประธานที่สำคัญคือ หลวงพ่อวัดไร่ขิง มีลักษณะเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยซึ่งผู้คนต่างให้ความเคารพศรัทธาด้วยความศรัทธาดีสิทธิ์หลายคนบนบานศาลกล่าวต่อองค์หลวงพ่อดำไร่ขิงแล้วสำเร็จผล จึงได้บอกต่อกันออกไป ทำให้พุทธศาสนิกชนหลั่งไหลมานมัสการหลวงพ่อดำไร่ขิงตลอดทั้งปี

วัดไร่ขิง พระอารามหลวง หรือชื่อใหม่คือ วัดมงคลจินดาราม ตั้งอยู่ที่ริมแม่น้ำท่าจีน ตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มี “หลวงพ่อดำไร่ขิง” พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์เป็นประธานในพระอุโบสถ เทศกาลนมัสการปิดทองหลวงพ่อดำไร่ขิง ระหว่างวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 5 ถึงวันแรม 4 ค่ำ เดือน 5 ของทุกปี โดยพิธีเปิดงานจะเริ่มขึ้นวันที่ 14 เมษายน มีการจัดขบวนอัญเชิญองค์หลวงพ่อดำไร่ขิงจำลอง ประดิษฐานบนแพ ล่องมาตามลำน้ำท่าจีนจากวัดท่าพูด มายังวัดไร่ขิงพระอารามหลวง เพื่อเป็นการสืบทอดตำนานหลวงพ่อดำไร่ขิง และวันที่ 13 - 14 เมษายน มีการแข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ส่วนกิจกรรมในงานวัดไร่ขิง นอกจากเราจะได้เข้าไปกราบไหว้และปิดทองหลวงพ่อดำไร่ขิงอย่างใกล้ชิดแล้ว ยังมีการออกร้านขายสินค้าพื้นบ้าน สินค้าอุปโภคบริโภค รวมถึงอาหารคาวหวาน มากกว่า 200 ร้านค้า และมีการจัดคอนเสิร์ตจากศิลปินลูกทุ่ง

การทำบุญกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือผู้มีบุญบารมีจะทำให้คน ๆ นั้นได้บุญมากขึ้น คนไทยจึงมักทำบุญกับพระ บริจาคเงินสร้างโบสถ์ สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดนครปฐมไม่เพียงแต่เป็นที่รู้จักและนิยมของนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากการที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาจังหวัดนครปฐมเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากย่อมประสบปัญหาทั้งความสะดวกสบาย เสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวประสบอุบัติเหตุหรือเกิดอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยว แนวทางในการพัฒนาวัดไร่ขิง ทางวัดยังจะเน้นที่ความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก และสร้างความสะดวกสบาย จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวมากที่สุด จัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับนักท่องเที่ยวการอำนวยความสะดวกในการคมนาคมและจัดที่จอดรถให้ เพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยว จัดการเรื่องการบำบัดน้ำเสีย มีโรงเก็บขยะและกำจัดขยะไม่ให้กระจายลงแม่น้ำ มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด ปลุกต้นไม้ใหญ่รอบๆ วัด สร้างความร่มรื่นให้กับนักท่องเที่ยว จัดร้านอาหารและราคาเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวทุกระดับ (กรองแก้ว ตาลเจริญ, 2562)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวและเพื่อส่งเสริม

และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ให้เป็นที่รู้จักในฐานะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดและของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 923,200 คน (วัดไร่ขิง, 2562) กลุ่มตัวอย่าง คำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, T. , 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (หทัยชนก พรอคเจริญ, 2555)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed – ended) โดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 3 การตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยการกำหนดมาตราวัดเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผล (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555) ดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

การแปลคะแนน โดยการนำแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ไพศาล หวังพานิช, 2551) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย มีดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย

2. กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือวิจัยและขอบเขตเนื้อหา

3. สร้างเครื่องมือแบบสอบถาม

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence, IOC) ทั้งนี้สามารถพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ผลการตรวจสอบพบว่า แบบสอบถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80 - 1.00

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหาร ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, Alpha Coefficiency) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งหมดเท่ากับ 0.90

4. นำเครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้แล้ว นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยต่อไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐานและ ทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยคอมพิวเตอร์ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555) ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และ คำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์แปลความหมาย ของลิเคิร์ต (Likert) โดยการจัดระดับเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์แปลความหมาย ของลิเคิร์ต (Likert) โดยการจัดระดับเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อพยากรณ์ความสัมพันธ์ของแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธากับการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยว

ผลการวิจัย

1. ผลศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

ตารางที่ 1 แสดงแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง

แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธา	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านสิ่งดึงดูดใจ	3.65	0.48	มาก
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.07	0.60	มาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.59	0.51	มาก
ด้านกิจกรรม	3.79	0.52	มาก
รวม	3.78	0.33	มาก

ตารางที่ 1 แสดงแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรม ($\bar{X} = 3.79$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.59$)

2. ผลศึกษาการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

ตารางที่ 2 แสดงการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

การตัดสินใจมาท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับการตัดสินใจ
1. ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวของวัดไร่ขิงจากโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต	3.57	0.81	มาก
2. การโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัดไร่ขิงมีผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของท่าน	3.47	0.79	ปานกลาง
3. การท่องเที่ยววัดไร่ขิงของช่วยให้เกิดความสบายใจตอบสนองความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์	3.60	0.76	มาก
4. การเดินทางสะดวก ใช้งบประมาณน้อย	3.40	0.86	ปานกลาง
5. ท่านมีความประทับใจในการท่องเที่ยววัดไร่ขิง	3.65	0.50	มาก

และจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง

รวม	3.54	0.47	มาก

ตารางที่ 2 แสดงการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีระดับการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมากและปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีความประทับใจในการท่องเที่ยววัดไร่ขิงและจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมาคือ การท่องเที่ยววัดไร่ขิงช่วยให้เกิดความสบายใจตอบสนองความเชื่อในศาสนา ศักดิ์สิทธิ์ ($\bar{X} = 3.60$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเดินทางสะดวก ใช้งบประมาณน้อย ($\bar{X} = 3.40$)

3. ผลศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

ตารางที่ 3 แสดงแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

แนวทางการจัดการท่องเที่ยว	การตัดสินใจมาท่องเที่ยว		t	p - Value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	3.205			
1. ด้านสิ่งดึงดูดใจ	0.12	0.07	2.24	0.03
2. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	-0.03	0.04	-0.67	0.50
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	0.02	0.05	0.37	0.71
4. ด้านกิจกรรม	-0.02	0.05	-0.39	0.69

$R = 0.56$ $R^2 = 0.48$ $\text{Adjusted } R^2 = 0.45$ $\text{SEE} = 0.42$ $F = 13.84$

*ระดับนัยสำคัญ $p < 0.05$

ตารางที่ 3 แสดงแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการจัดการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะอาด และด้านกิจกรรม ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม พบว่า สิ่งดึงดูดใจ ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ส่วนด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรม ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม สำหรับการทดสอบความเหมาะสมของเส้นถดถอยนี้ มีค่าสถิติ F เท่ากับ 13.84 และจากการพิจารณาค่า R^2 เท่ากับ 0.48 ซึ่งสามารถอธิบายความผันแปรของการตัดสินใจมาท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 48.00 และพิจารณาจากค่า Adjusted R^2 เท่ากับ 0.45 แสดงว่า ตัวแปรอิสระร่วมกันอธิบายการตัดสินใจมาท่องเที่ยวได้ร้อยละ 45.00 นอกจากนี้ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่าพิกัดที่ค่า Std. Error of the Estimate เท่ากับ 0.42 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า

ด้านสิ่งดึงดูดใจ ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (p - value = 0.03) หมายความว่า วัดไร่ขิงเป็นสถานที่ดึงดูดใจ ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิงของนักท่องเที่ยวมากขึ้น

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม หรือไม่มีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยว หมายความว่า ไม่ว่าจะการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวจะสะดวกหรือไม่ก็ตามก็ไม่ทำให้การตัดสินใจมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือลดลงแต่อย่างใด

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม หรือไม่มีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยว หมายความว่า ไม่ว่าจะวัดไร่ขิงจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอหรือไม่ก็ตามก็ไม่ทำให้การตัดสินใจมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือลดลงแต่อย่างใด

ด้านกิจกรรม ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม หรือไม่มีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยว หมายความว่า ไม่ว่าจะกิจกรรมการท่องเที่ยวจะมีความหลากหลายหรือไม่ก็ตามก็ไม่ทำให้การตัดสินใจมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือลดลงแต่อย่างใด

อภิปรายผล

1. แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

1.1 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า วัดไร่ขิงมีความโดดเด่นคงความเป็นเอกลักษณ์ของวัด มุ่งเน้นความโดดเด่นทางด้านพุทธศิลป์ นำเสนอประวัติความเป็นมาและความเป็นอัตลักษณ์ของวัด เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธการ ไวยอาภา และคณะ ได้ศึกษา การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การประเมินแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านสิ่งดึงดูดใจ โดยมีศิลปวัฒนธรรมที่งดงามสร้าง

ความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ผลการประเมินอยู่ในระดับสูง โดยด้านดึงดูดใจนั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 (ยุทธการ ไวยอาภา และคณะ, 2556)

1.2 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกในเรื่องของเส้นทางการเดินทาง การคมนาคมขนส่ง มียานพาหนะไว้คอยรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยว มีถนนที่สามารถเชื่อมโยงกับเส้นทางท่องเที่ยวอื่นได้อย่างสะดวกสบาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อริศรา ห้องทรัพย์ และกุลพิชญ์ โภโคยอุดม ได้ศึกษา แนวทางพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแหล่งน้ำพุร้อน ในภูมิภาคทางตอนเหนือของประเทศไทย พบว่า การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติ ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง สภาพถนนสะดวกสบาย มีรถโดยสารให้บริการสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.99 (อริศรา ห้องทรัพย์ และกุลพิชญ์ โภโคยอุดม, 2558)

1.3 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า วัดไร่ขิง มีการรักษาความงดงาม สะอาด สวยงาม มีที่จอดรถ ร้านอาหาร สุขา ไว้คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธการ ไวยอาภา และคณะ ได้ศึกษา การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การประเมินแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาด สวยงาม ผลการประเมินอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 (ยุทธการ ไวยอาภา และคณะ, 2556)

1.4 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ด้านกิจกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า วัดไร่ขิงมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดให้มีการสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในบริเวณวัด การจัดกิจกรรมในวันที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมร่วมกับคนในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อริศรา ห้องทรัพย์ และกุลพิชญ์ โภโคยอุดม ได้ศึกษา แนวทางพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแหล่งน้ำพุร้อน ในภูมิภาคทางตอนเหนือของประเทศไทย พบว่า การพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติ ด้านกิจกรรม โดยชุมชนมีการกำหนดเวลาให้นักท่องเที่ยวเข้ามาร่วมกิจกรรมตามฤดูกาลท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.96 (อริศรา ห้องทรัพย์ และกุลพิชญ์ โภโคยอุดม, 2558)

2. การตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

ระดับความคิดเห็นการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความประทับใจในการท่องเที่ยววัดไร่ขิงและจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง และการท่องเที่ยววัดเมรุราชิการามช่วยให้เกิดความสบายใจตอบสนองความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ สอดคล้องกับ สิริรัตน์ นาคแป้น ได้ศึกษา พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวในการมาเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การตัดสินใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก และหาโอกาสจะกลับมาท่องเที่ยวเกาะพะงันอีกครั้ง และนักท่องเที่ยวยังตัดสินใจมาท่องเที่ยวเนื่องจากเกาะพะงันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย (สิริรัตน์ นาคแป้น, 2555)

3. แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานที่ 1 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธา ด้านสิ่งดึงดูดใจ ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สามารถอธิบายได้ว่า วัดไร่ขิง เป็นวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ มีพุทธศิลป์เป็นโบราณวัตถุสถานที่มีความคุณค่าทางศิลปะ ทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวไทยและชาวต่างชาติให้มาเยือน ส่งผลให้เกิดการบริการต่าง ๆ ของวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ โอริสา เขียวเกษม ได้ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนไต้ลื้อ ตำบลบ้านถิ่น อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ พบว่า ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว มีการพัฒนาความสะอาด ความสวยงามให้มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ และการรักษาความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว (โอริสา เขียวเกษม, 2558)

สมมติฐานที่ 2 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธา ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สามารถอธิบายได้ว่า การมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง การคมนาคมเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์ ทั้งเรื่องเส้นทางเดินทาง ยานพาหนะ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทางได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ กลิ่นหมื่นไวย ศึกษา งานวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวง อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง พบว่า ด้านความสามารถในการเข้าถึง มีการจัดการด้านพื้นที่รองรับด้านประโยชน์การใช้สอยของพื้นที่และบริเวณโดยรอบของชุมชน อย่างเป็นระบบ เช่น มีการแบ่งพื้นที่การใช้ประโยชน์สำหรับการท่องเที่ยวและที่พักอาศัยโดยชุมชนเข้ามามีส่วนในการจัดการพื้นที่รองรับกับการท่องเที่ยวโดยไม่บุกรุกพื้นที่โบราณสถานหรือแหล่งธรรมชาติในชุมชนและยังช่วยกันสอดส่องดูแลรักษาพื้นที่ให้คงความงามและสมบูรณ์ที่สุดเพื่อให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ของชุมชนโดยคนในชุมชนทุกระดับชั้นมีส่วนในการจัดสรรพื้นที่ในการทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และเส้นทาง

รณมาเพื่อการท่องเที่ยวภายในชุมชนและเส้นทางรถจักรยานเพื่อท่องเที่ยวในชุมชนลำปางหลวง (กิตติศักดิ์ กลิ่นหมื่นไวย, 2558)

สมมติฐานที่ 3 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สามารถอธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดไร่ขิงนั้นได้รับความสะดวกสบายที่ทางวัดมีไว้บริการนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็น สถานที่จอดรถ ห้องสุขา ร้านอาหารเครื่องดื่ม และร้านอาหารจำหน่ายของที่ระลึก ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยววัดได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกรรมการท่องเที่ยว ที่กล่าวว่า การจัดการแหล่งท่องเที่ยวควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นอุปกรณ์และบริการต่าง ๆ ที่จัดให้กับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น เช่น ห้องสุขา ที่พัก ร้านอาหาร ศูนย์บริการข้อมูล ที่จอดรถ ป้ายข้อมูล เป็นต้น (สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกรรมการท่องเที่ยว , 2560)

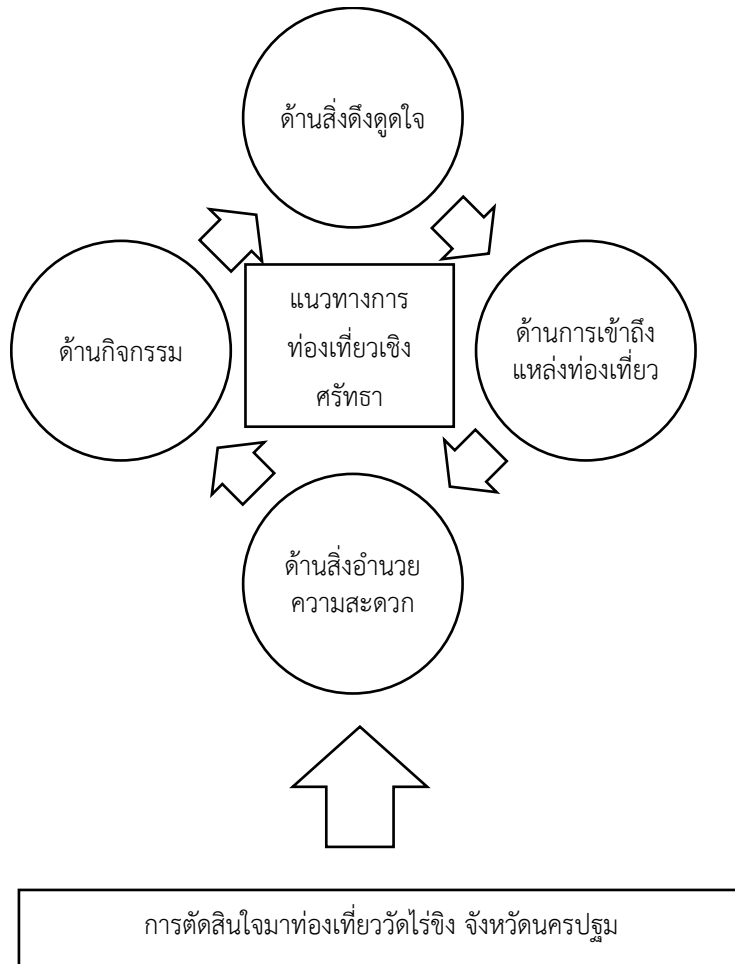
สมมติฐานที่ 4 แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธา ด้านกิจกรรมส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สามารถอธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดไร่ขิงคำนึงถึงกิจกรรมอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากการไหว้พระหรือไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในวัด มีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา การแสดงธรรมเทศนาในวันสำคัญทางศาสนา การทำวัตร การจัดพิธีทางศาสนาในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันวิสาขบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ กลิ่นหมื่นไวย ได้ศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวง อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง พบว่าด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ชุมชนมีส่วนร่วมในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในการให้บริการข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์และให้คำแนะนำข้อมูลต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยวที่จุดบริการข้อมูลหน้าวัดพระธาตุลำปางหลวง มีการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตของชุมชนในเทศกาลสำคัญๆ ตลอดจนการจัดการให้ปราศรัยของท้องถิ่นเป็นผู้บอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ในอดีตแก่คนรุ่นปัจจุบัน (กิตติศักดิ์ กลิ่นหมื่นไวย, 2558)

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย พบว่า แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสิ่งดึงดูดใจ วัดมีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ทางด้านประวัติศาสตร์ โดยมีพระพุทธรูปหลวงพ่อดำไร่ขิง ซึ่งประดิษฐานในพระอุโบสถ องค์พระพุทธรูปเป็นเนื้อทองสัมฤทธิ์ปางมารวิชัย พุทธลักษณะงดงามด้วยพุทธศิลป์ 3 สมัย คือ พระรูปผึ่งผายแบบเชียงแสน พระหัตถ์เรียวยาวแบบสุโขทัย และพระพักตร์งดงามในแบบรัตนโกสินทร์ เป็นที่ดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว 2) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางคมนาคมเข้าถึงวัดสะดวก มีป้ายสัญญาณจราจร และป้ายบอกเส้นทางชัดเจน โดยลักษณะของป้ายมีตัวอักษรขนาดใหญ่ ใช้สีที่บอกทางอย่างชัดเจน 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก วัดมีสถานที่จอดรถ ห้องสุขา ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ไว้อำนวยความสะดวก สะดวกแก่นักท่องเที่ยว 4) ด้านกิจกรรม มีการสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในวัด จัดกิจกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เช่น กิจกรรมเทศกาลนมัสการปิดทองหลวงพ่อวัดไร่ขิง ระหว่างวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 5 ถึงวันแรม 4 ค่ำ เดือน 5 ของทุกปี

ภาพที่ 1 แสดงองค์ความรู้ใหม่

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม สรุปได้ว่า 1) แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาของวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} =$

4.07) ด้านกิจกรรม ($\bar{X} = 3.79$) ด้านสิ่งดึงดูดใจ ($\bar{X} = 3.65$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.59$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ 2) การตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีความประทับใจในการท่องเที่ยววัดไร่ขิงและจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมาคือ การท่องเที่ยววัดไร่ขิงช่วยให้เกิดความสบายใจตอบสนองความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ ($\bar{X} = 3.60$) 3) แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงศรัทธาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ด้านสิ่งดึงดูดใจ (p-value = 0.03) ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (p-value = 0.50) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (p-value = 0.71) ด้านกิจกรรม (p-value = 0.69) ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม หรือไม่มีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป 1) ด้านสิ่งดึงดูดใจส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง ดังนั้น วัดไร่ขิงควรมีการพัฒนาสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยววัดไร่ขิง พัฒนาวัดมีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ทางด้านประวัติศาสตร์ รักษาความงดงาม สะอาด สวยงาม เป็นที่ดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ดังนั้นวัดควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็น สถานที่จอดรถ ห้องสุขา ร้านอาหารเครื่องดื่ม และร้านจำหน่ายของที่ระลึก ให้มีความสะดวกบริการแก่นักท่องเที่ยว 3) ด้านเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ดังนั้นวัดควรรักษาความเป็นเอกลักษณ์โดยจัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ที่มีความเก่าแก่และทรงคุณค่า พุทธศิลป์ที่ปรากฏภายในวัดมีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ ดำรงรักษาไว้ให้เป็นศาสนสถานที่มีความศักดิ์สิทธิ์ 4) ด้านสภาพแวดล้อมส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ดังนั้นวัดไร่ขิงควรใส่ใจในเรื่องความสะอาดและความเป็นระเบียบ มีความร่มรื่น สวยงาม มีการใช้พื้นที่วัดอย่างเป็นสัดส่วน รวมทั้งมีระบบการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 1) วัดเป็นสถานที่สำคัญทางจิตใจเป็นแหล่งรวมศิลปกรรมอันเกี่ยวเนื่องกับพระพุทธศาสนา ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของท้องถิ่น 2) องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่อำนวยความสะดวกด้านที่พัก อาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก แหล่งข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นส่วนที่สำคัญต้องพัฒนาควบคู่กับการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยว 3) บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ พระสงฆ์ มัคทายก วัด มัคคุเทศก์ เจ้าหน้าที่ของภารกิจ และการท่องเที่ยวจังหวัด ดำรงวัดท่องเที่ยว กลุ่มบุคคลเหล่านี้ควรมีการประสานร่วมมือเพื่อพัฒนาและเื้ออำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยว และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม เช่น ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด เป็น

ต้น 2) ควรจัดทำงานวิจัยในเชิงคุณภาพควบคู่กับเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ประชาชนที่มาท่องเที่ยววัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม เพื่อจะได้ข้อมูลในเชิงลึกและอาจได้ข้อค้นพบที่มีความชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรองแก้ว ตาลเจริญ. (2562). ท่องเที่ยวอาสาส่วนร่วมกันพัฒนาจังหวัดนครปฐม. เรียกใช้เมื่อ 15 สิงหาคม 2562 จาก <https://www.jitarsabank.com/job/detail/4947>
- กิตติศักดิ์ กลิ่นหมื่นไว. (2558). แนวทางการจัดการท่องเที่ยวชุมชนลำปางหลวง อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง. ลำปาง: วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนสามัญบิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- พระมหาสุริยา มะสันเทียะ . (2558). แนวทางการเพิ่มคุณค่าการตลาดสำหรับการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนา ของพระอารามหลวงในเกาะรัตนโกสินทร์. ใน ดุษฎีนิพนธ์บริหารธุรกิจ ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด. มหาวิทยาลัยสยาม.
- ไพศาล หวังพานิช. (2551). การวัดและประเมินผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ลักษณ์.
- ยุทธการ ไวยอาภา และคณะ. (2556). การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- รสีมา อังกูร. (2554). ความพร้อมของวัดในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยผ่านการนำชมศิลปวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัดไร่ขิง. (2562). รายงานประจำปีวัดไร่ขิง พ.ศ. 2562. นครปฐม: วัดไร่ขิง.
- วีระศักดิ์ โควสุรัตน์. (2562). รายได้ท่องเที่ยวไทย สูงเป็นอันดับ 4 ของโลก. เรียกใช้เมื่อ 11 กรกฎาคม 2562 จาก <https://www.bltbangkok.com/News/>
- สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกรมการท่องเที่ยว . (2560). คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สิริรัตน์ นาคแป้น. (2555). พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวในการมาเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- หทัยชนก พรรคเจริญ. (2555). เทคนิคการเลือกตัวอย่าง. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

อริศรา ห้องทรัพย์ และกุลพิชญ์ โภโคยอุดม. (2558). แนวทางพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแหล่งน้ำพุร้อน ในภูมิภาคทางตอนเหนือของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โอริสา เชี่ยวเกษม. (2558). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนไตลื้อ ตำบลบ้านถิ่น อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory Analysis*. 3rd ed. USA: Harper & Row.